La multa per temeritat en Recursos Especials de Contractació Pública: Quan un recurs pot sortir car?

El recurs especial en matèria de contractació és una eina fonamental per garantir la legalitat, la transparència i la igualtat de tracte en els procediments de licitació pública. Permet als licitadors i els legítimament interessats en l'expedient de contractació el fet de poder impugnar de manera especialitzada, àgil i gratuïta aquells actes que considerin contraris a Dret. No obstant això, un ús indegut d'aquest mecanisme pot tenir conseqüències: la imposició d'una multa per temeritat o mala fe.

1. Finalitat del Recurs Especial i el risc d'un ús abusiu

La finalitat principal del recurs especial és oferir una via de revisió ràpida i eficaç per corregir possibles arbitrarietats o tractes discriminatoris en un procediment de contractació. Tanmateix, la seva interposició contra l'acte d'adjudicació comporta la suspensió automàtica del procediment, un efecte que, malauradament, pot ser utilitzat de manera abusiva per licitadors que només busquen dilatar el procés en benefici propi.

Per tal de mirar de combatre aquestes pràctiques, la Llei de Contractes del Sector Públic (LCSP) preveu, en el seu article 58.2, la possibilitat d'imposar multes quan s'aprecií temeritat o mala fe. L'objectiu, com ha assenyalat la jurisprudència, és "*evitar que aquest dret al recurs especial no s'utilitzi de manera abusiva amb la finalitat de dilatar el procediment de contractació*".

2. La concepció de la multa per temeritat o mala fe

L'article 58.2 de la LCSP estableix que l'òrgan competent per resoldre el recurs pot

imposar una multa d'entre 1.000 i 30.000 euros si aprecia temeritat o mala fe en la seva interposició. La quantia es determina en funció de la mala fe, el perjudici causat a l'òrgan de contractació i als altres licitadors, i els beneficis obtinguts pel recurrent.

És crucial distingir entre ambdós conceptes, tal com fa la **Resolució nº 450/2025 de 19 de novembre del Tribunal Català de Contractes del Sector Públic (TCCSP) dictada en el recurs nº N-2025-0578**, i que conclou les següents consideracions:

- **Temeritat:** Té un caràcter objectiu. Es produeix quan el recurs "manca d'un contingut seriós" o quan "és clara la manca de fonament en la qüestió que s'hi suscita". Equival a una conducta processal sense un fonament defensable en dret.
- **Mala fe:** Té una projecció eminentment subjectiva. S'aplica a qui és "conscient de la seva manca de raó processal", és a dir, qui interposa el recurs sabent que no té raó.

3. Quan s'aprecia temeritat? Un cas pràctic recentment resolt per part del TCCSP

L'esmentada **Resolució nº 450/2025 del TCCSP** ofereix un exemple clar de les circumstàncies que poden portar a la imposició d'una multa. En aquest cas, relatiu a una licitació per un contracte de serveis d'hemodiàlisi, el Tribunal va imposar una multa de 5.300 euros a l'entitat recurrent en apreciar temeritat, basant-se en els següents fets:

i) Reiteració: Era la segona vegada que la mateixa entitat impugnava la licitació.

ii) Constatació de manca d'interès directe: Els motius del recurs es fonamentaven en qüestions de legalitat estricta, sense una repercussió clara en els interessos de l'associació o els seus membres.

iii) **Ús inadequat del recurs especial:** La majoria de les qüestions plantejades podrien haver-se resolt mitjançant una simple consulta a l'òrgan de contractació.

iv) **Greu perjudici al servei públic (sanitari):** La demora en la tramitació afectava un servei sanitari essencial.

El Tribunal conclou que aquestes circumstàncies, en el cas concret, evidenciaven un ús del recurs que frustrava l'objectiu de la normativa, que no és altre que el fet de garantir que les decisions il·lícites es recorrin "de manera eficaç i el més ràpidament possible".

4. El límit: no tota desestimació implica temeritat

Ara bé, és fonamental entendre que la simple desestimació d'un recurs no comporta automàticament una multa. La temeritat ha de ser manifesta i evident, sempre en atenció a la casuística com va indicar la **STSJ Catalunya, sec. 5ª, nº 2032/2024 de 12 de juny (rec. 726/2022)**, quan deia que "*(…) la apreciación de la temeridad exige valorar la conducta procesal de las partes y la incidencia en el procedimiento en cuestión. Es evidente que estamos ante una cuestión que ofrece una amplia casuística, por lo que hay que estar al caso concreto. Ello no obstante y sin apartarnos del caso de autos, es indudable que cabe acudir a una serie de criterios, generalmente admitidos, que permiten apreciar si una determinada conducta (por su objeto, resultado, intencionalidad, finalidad, o por varios de motivos conjuntamente) puede considerarse una actuación temeraria, fraudulenta, abusiva o de mala fe*".

De fet, la multa forma part de la resolució de desestimació del recurs especial i, per tant, també és susceptible de revisió davant la jurisdicció contenciosa-administrativa, qui pot anul·lar-la si està mal fonamentada per part del Tribunal Administratiu competent en matèria de contractació pública.

Al respecte, la força recent **Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Castella-la Manxa, sec. 1ª, nº 264/2025 de 14 de juliol de 2025 (rec. 600/2021)** és molt il·lustrativa en aquest sentit. En aquest cas, el tribunal va anul·lar precisament una multa imposada pel Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals (TACRC) perquè, tot i que el
recurs va ser desestimat, la seva resolució va requerir una "argumentació extensa" per part del propi TACRC.

El TSJ castellano-manxec raonava que això evidenciava que "no existia una inviabilitat jurídica tan clara o evident com per justificar un judici de temeritat". Per poder imposar una multa, el recurs ha de mancar completament de consistència jurídica o limitar-se a reiterar arguments ja resolts, cosa que no passava en aquell cas a causa precisament de certa "complexitat del debat".

5. Conclusió

La multa per temeritat és una mesura excepcional, dissenyada per garantir la "seriositat en el recurs" i desincentivar l'ús abusiu del recurs especial com a eina dilatòria. No obstant això, la seva aplicació ha de ser restrictiva i estar sòlidament motivada, i tant és així que la pràctica evidencia un ús certament restrictiu i poc freqüent de la multa, en atenció a les circumstàncies en que es promou i la causa o causes per les quals es desestima el recurs.

Com a licitador afectat per una decisió contractual, cal ser conscient de que, si bé el dret a recórrer és una garantia fonamental, exercir-lo de manera inconsistent i sense fonament, amb l'únic propòsit d'obstaculitzar un procediment, pot comportar conseqüències econòmiques significatives. La clau rau a distingir entre una discrepància

jurídica raonable i una impugnació manifestament insostenible.

**El presente artículo es meramente divulgativo y no supone asesoramiento ni compromiso de actualización.*

Para más información o asesoramiento, contacte con info@fernandezadvocats.es.